

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Εντός τῆς Σύρου Δραχ. 22
Ἐκτός . . . » 26

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΚΩΡΗΣΕΩΣ

Διὰ τὰς Διατρ. τὸν στίχ. λ. 25
Διὰ τὰ Δικαστικά τὸν » λ. 15
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ερμούπολις, τὴν 11 Ἰουνίου 1860.

Μετὰ λύπης βλέπομεν ἀφ' ἐνός μὲν, ὅτι ἡ ἐπισημὴ τῆς φιλολογίας εἶναι παρημελημένη ἐν Ἑλλάδι ἀνευ οὐδεμιᾶς προστασίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ, ὅτι ὑπάρχει μεγάλη ἔλλειψις καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἰς τὴν ἐλευθέραν καὶ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, καὶ ζήτησις ἀμετροῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ζητούντος ἐκπαιδεύσιν. Ὁφείλομεν δὲ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει καθήκον ὀφειλόμενον καὶ ἀπαραίτητον νὰ ἐπιστήσῃ δεόντως τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου θέματος τοῦ ἀφορῶντος ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, διότι τὸ περὶ παιδείας ζήτημα εἶναι διὰ τὸ ἔθνος ζήτημα τοῦ πολιτισμοῦ του, καὶ νὰ ἐπανορθώσῃ πάσας τὰς ὡς πρὸς τούτο ὑπαρχούσας ἑλλείψεις.

Ἡ φιλολογία δὲν εἶναι ἀπλῶς, ὡς ἄλλοτε εἶπον, γνῶσις τῶν ἐγνωσμένων, ἀλλ' ἐπιστήμη ἣτις ἔχουσα βοηθῶν τὴν λαμπράδα τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀρχαιολογίας, ἀνερευνᾷ τὸ πνεῦμα τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, διδάσκουσα καὶ προβιβάζουσα τὴν γλῶσσαν καὶ πάσας τὰς ἀνθρωπίνους ιδέας. Παρ' ἡμῖν ἡ Ἑλληνικὴ φιλολογία ἔχει τι ἰδιαιτέρον, διότι εἶναι ἡ κορωνὴ τῶν φιλολογικῶν ἀπάντων τῶν ἐθνῶν, τὸ οὐσιωδέστατον γνῶρισμα τοῦ ἔθνισμοῦ μας, δι' ἧς δύναται ἡ Ἑλλάς νὰ καταστή ἑστία πολιτισμοῦ.

Τούτου οὕτως ἔχοντος, διατὶ νὰ μὴ προσπαθῶμεν νὰ ἀρωμῶμεν ἐκ τοῦ μέσου τὰ προσκόμματα δι' ὧν παρεμποδίζεται ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐπιστήμης ταύτης; Ἐν τῇ φιλολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ὁθωνος ὑπάρχουσι ἑλλείψεις χρήζουσαι ταχείας θεωρητικῆς. Δύω ἔτη σχεδὸν παρήλθον, ἀφ' ὅτου ὁ Κύριος Ἀσώπιος ὡς ἐκ τοῦ γήρατος αὐτοῦ ἔπαυσε τοῦ παραδίδειν διὰ τὴν νὰ μὴ διορισθῆ ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ, ἐνῶ τὰ μαθήματα ἄτινα ὁ καθηγητὴς οὗτος ἐδίδασκε, τούτέστιν ἡ ἱστορία τῆς φιλολογίας ἢ γραμματολογία, ἢ ἑρμηνεία τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων, ἢ ἑρμηνευτικὴ καὶ ἢ κριτικὴ εἶναι ἐκ τῶν πρώτων τῆς φιλολογίας; Διατὶ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Θεοδώρου Μανούσου νὰ μὲν κενὴ ἢ ἔδρα τοῦ οὐσιωδέστατου μαθήματος τῆς Γενικῆς Ἱστορίας; Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι αἱ παραδόσεις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Λατινικῆς φιλολογίας, τῆς φιλοσοφίας τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς ἀρχαιολογίας γίνονται καρποφόρως καὶ ὑπὸ ἀρίστων καθηγητῶν. Ἀλλὰ λέγομεν ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ πληρωσις τῶν ἐδρῶν ἃς κατέχον ὁ Ἀσώπιος, καὶ ὁ Μανούσης διότι διὰ τῆς γνώσεως τῶν μαθημάτων ἄτινα οἱ καθηγηταὶ ἐκείνοι ἐδίδασκον, δύναται τις νὰ ὀνομασθῆ φιλόλογος.

Ἐπειτα ἐκτὸς τῶν ἑλλείψεων τούτων βλέπομεν ἀδιαφορίαν τινὰ ἐπικρατοῦσαν ὡς πρὸς τὴν φιλολογικὴν ἐπιστήμην. Ἐν ἐκ τῶν δραστικωτέρων μέσων ἄτινα δύναται νὰ παρέξῃ ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν ἐπιστήμην ταύτην εἶναι καὶ ἡ σύστασις ὑποτρόφων

Πρὸ τινῶν χρόνων διάφοροι ἐκ τῶν ἐξω ὁμογενῶν θέλοντες νὰ συνεισφέρωσι τὸ καθ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστήμης διέταξαν τὰ γνωστὰ διαγωνίσματα. Ἀλλ' εἰς τὸν ἀγῶνα τούτον δὲν δύναται νὰ προσέλθωσιν οἱ μὲν, διότι δὲν εἶναι ἱκανοί, οἱ δὲ διότι ἔχουσιν ἀσχολίας ἄλλας ὥστε ἀκαρπῶς ἐπὶ τὸ πολὺ ἢ ὀλίγης ὠφελείας πρόξενον ἀποβαίνουσι τὰ διαγωνίσματα, ἐκτὸς ὅταν ταῦτα ἔχωσι σκοπὸν ὀρθοκευτικὸν καὶ εἶναι προσιτὰ ὡς πολλοῦς.

Εὐχῆς ἄξιον ἦτον ἐὰν οἱ ἐξω ὁμογενεῖς ἐκμνον χρῆσιν τοῦ πλοῦτου τῶν εἰς σύστασιν ὑποτρόφων διοριζομένων οὐχὶ τυχαίως, ἀλλὰ διὰ διαγωνισμοῦ ἐκ τῶν διακρινομένων ἐπὶ εὐφύια καὶ παρεχόντων ἐχέγγυα διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς προόδου. Ἄλλως τε ἡ καθηγητικὴ καὶ διδασκαλικὴ ἀντιμισθία πρέπει ν' αὐξηθῆ, διότι οὕτω διατηρεῖται τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐπιστήμης καὶ παροτρύνονται πλείοτε εἰς τὴν ἐκμάθησιν αὐτῆς. Εἶναι λυπηρὸν, ἐνῶ τσαῦτα χρήματα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως δαπανῶνται, νὰ ὑπάρχῃ μεγάλη ἔλλειψις καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, καὶ ἐνῶ ἐκ τῶν σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νομικῆς καὶ Ἰατρικῆς ἐξέρχονται τοσοῦτοι διδάκτορες, ἐκ τῆς φιλοσοφικῆς ἢ φιλολογικῆς σχολῆς νὰ μὴ ἐξέρχωνται, κατ' ἔτος ἢ ὅτε μὲν εἰς, ὅτε δὲ δύο, ὅτε δὲ οὐδεὶς. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ὁ τοιοῦτος φέρων δίπλωμα διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας, καθίσταται καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὰ ἐξω μέρη περιζήτητος. Ἐπειτα νομικοὺς μὲν καὶ ἱατροὺς δυνάμεθα καὶ ἀλλεχθῶεν νὰ πορισθῶμεν, πόθεν ὅμως καθηγητὰς καὶ διδασκάλους; Ἡ καλλιέργεια τῆς Νομικῆς ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι ὑπῆρξε θαυμαστῆ ἀρκεῖ νὰ ἴδῃ τις τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν βαρύτητα τῶν συγγραμμάτων τῶν Νομοδιδασκάλων μας καὶ τὴν πληθύν τῶν λειτουργῶν τῆς θέμιδος. Τὰ αὐτὰ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἱατροὺς. Ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς φιλόλογους τὸ πρᾶγμα καταντᾷ ἀμήχανον. Ἡ Κυβέρνησις πολλάκις ἐσέφθη περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συστάσεως ἐτέρων Γυμνασίων ἐν Ἑλλάδι καὶ εὐρεθεῖσα εἰς ἀμηχανίαν ἐκ τῆς ἑλλείψεως προσωπικοῦ, ἀνέβαλε τὸ ἔργον. Πανταγόθεν ἐπὶ ἀδρᾶ ἀντιμισθία ζητοῦσι καθηγητὰς καὶ διδασκάλους. Ζητοῦσι τοιοῦτους ἐκ Σμύρνης, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ Σερβῶν, ἐξ Αἰγύπτου, ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἢ διαφόρων ἄλλων μερῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἀπαντᾷ ἢ ἐλευθερῶν Ἑλλᾶς εἰς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνας, μὴ ζητεῖτε οὔτε καθηγητὰς, οὔτε διδασκάλους, διότι δὲν ἔχω νὰ σᾶς δώσω. Μὴ Νομίσωμεν, ὅτι δὲν εἶμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐφοδιάσωμεν μετὰ διδασκάλους τὴν Ἀνατολήν. Ἀπεναντίας εἰς ἡμᾶς ἀπόκειται, (καὶ τούτο νομίζομεν εἶναι γενικὸν τῶν Ἑλλήνων φρόνημα) νὰ διασώσωμεν, ἐπαυξήσωμεν, καί μεταδώσωμεν εἰς τὴν Ἀνατολήν τὰ νάματα τῆς σοφίας διότι δι' αὐτῆς δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ταχύτερον καὶ τελεσφορώτερον τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ δόξα ἀπάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἐκ τούτων ὁρμώμενοι καταδικνύομεν ἐντὸς

καὶ ἐν ἑτέρον γεγονός ἄξιον νὰ ἐπισύρῃ σπουδαίως τὴν προσοχὴν μας.

Ὅτε ἡ Ἑλλάς ἐκαλύπτετο ὑπὸ τῶν ἀκανθῶν τῆς δουλείας καὶ ἡ ἀπόκτησις παιδείας καὶ ἡ ἐκμάθησις ἐπιστημῶν ἦσαν ἔργα δυσκολώτατα, τοσοῦτοι φιλόλογοι Κριτικοὶ καὶ πολυμαθεῖς, ἐν οἷς διαλάμπει, ὡς ἀστὴρ φεινὸς ὁ Ἀδαμάντιος Κοραΐς, ἀνεδείχθησαν, οἵτινες διὰ μὲν τοῦ πειστικοῦ αὐτῶν λόγου ἀνέπτυσον τὰ πνεύματα, καὶ ἐθέρμαινον τὰς καρδίας, διὰ δὲ τῶν συγγραφῶν αὐτῶν συνετέλεσαν οἱ πρῶτοι εἰς τὸ νὰ συντρίψωμεν τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ ν' ἀνακτήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν μας ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπέζησαν, καὶ εἶδον τὴν παλλίγγενεσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀνέδειξαν αὐτὸ ζῶν καὶ ἀκμαῖον, εἴτε ὡς συγγραφεῖς, εἴτε ὡς ῥήτορες, εἴτε ὡς καθηγηταὶ καὶ διδασκάλοι, μορφούντες καὶ διαπλάττοντες τοὺς Ἑλληνας διανοητικῶς ἠθικῶς καὶ πολιτικῶς. Σήμερον δὲ ἐν ἐλευθερίᾳ ὄντες, μετὰ πληθύν ἐκπαιδευτῶν, μὲν νέα συστήματα ἐκπαιδεύσεως, μετὰ μέσα χρηματικὰ, δὲν εἶναι αἶσχος νὰ μὴ εὐρίσκωμεν ἢ τοῦλάχιστον νὰ εὐρίσκωμεν ὀλίγους ἐν τῇ κοινωσίᾳ ἡμῶν τοὺς διαδόχους τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων; Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἔπαυσαν τοῦ ζῆν ὁ Βάμβας, ὁ Οἰκονόμος, ὁ Μανούσης καὶ ὁ Φαρμακίδης. Τὸ κενὸν ὅπερ οὗτοι ἄφησαν ἐν τῷ φιλολογικῷ καὶ θεολογικῷ κύκλῳ εἶναι δυσαναπλήρωτον καὶ ὁμως ἐμμένομεν ἐν ἀνδρανεῖς ὡς πρὸς θέμα οὐσιωδέστατον ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον τῆς πατρίδος.

Ἡ Κυβέρνησις ἤρξατο νὰ σιέπτεται περὶ τούτου, καὶ ἐσμέν πεπεισμένοι, ὅτι θέλει καταβάλει πάσαν προσπάθειαν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν μνηστειῶν ἑλλείψεων, καὶ προστατεύσει δι' ὅλων τῶν ἐφικτῶν μέσων τὴν προκειμένην ἐπιστήμην.

Ἰω. Πετρίτσος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Χθὲς ἀνεγκύβη ἐπὶ τοῦ νεωλκείου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοικῆς τὸ Ἀτμόπλοιον «Πανελλήνιον» ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ἡ ἐργασία τῆς ἀνολκῆς διήρκεσε μόλις ὀκτῶ ὥρας, χάρις εἰς τὰς ἐπενεχθείσας βελτιώσεις τῶν τῆς ἀνολκῆς ἐργαλείων, καὶ ἰδίως ἐνεκα τῆς ἐπιθέσεως φαλάγγων ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἀντὶ τοῦ πρότερον ὑπάρχοντος ἐπιπέδου σανιδιστρώματος. Τὰ ἔργα ταῦτα τῆς Ἐταιρίας ἐκτελοῦνται διὰ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν ναυπηγοῦ Κυρίου Νικολάου Παγίδα, ὅστις καὶ διότι ὑπηρετεῖ τὴν Ἑθνικὴν ἡμῶν Ἀτμοπλοικὴν Ἐταιρίαν ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως αὐτῆς, ἐπιχειρήσας ἔργα νεοφανῆ παρ' ἡμῖν καὶ θαυμασίως εὐδοκίμησας, καὶ διότι εἶναι ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ δοκιμωτέρων ναυπηγῶν τῆς Ἑλλάδος, εἶναι δίκαιον νὰ ἀνταμειφθῆ τοῦλάχιστον δι' ἐνὸς παρασήμου ὑπὸ τῆς Σ. Κυβερνήσεως. Αἰδοῦντες περὶ τῆς ἀνολκῆς τοῦ «Πανελληνίου», δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνησώμεθα, ὅτι τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-

βουλίου της Ἑλλην. Ἀτμοπλοίας δὲν ἔλλειψαν ἐπιτηροῦντα ἐπιτοπίως τὴν ἐργασίαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, μολοντί δ' ἐπικρατῶν καύσων δὲν ἦτο εὐκαταφρόνητος.

Ἐφημερίδας τινες τῆς Πρωτεύουσας, εἰς ἐφαλμένων βεβαίως πληροφοριῶν, γράφουν, ὅτι ἡ Ἑρμούπολις παριστάνει τὸ ἐλεεινότερον θέαμα πενίας καὶ κλοπῶν. Μετὰ παρήσας δυνάμεις νὰ εἰπωμεν, ὅτι οὐδέμια ἄλλη πόλις τῆς Ἑλλάδος χεῖρει ἀσπύλειαν καὶ ἡσυχίαν ὡς ἡ Ἑρμούπολις, ἂν καὶ οὐδὲ εἰς ὑπάρχει φρουρὸς αὐτῆς ἀνήκον εἰς τὴν δύναμιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ μόνοι οἱ εἰρηνοφύλακες καὶ ὀλίγοι ἀστυνομικοὶ τοῦ Δήμου ὑπέρταται εἰσιν οἱ φρουροὶ Πόλεως ἀνωμάλου καὶ πολυανθρώπου οἶα εἶναι ἡ ἡμετέρα· ὁ γινώμων τῶν ἐγκλημάτων εἶναι τὸ Δικαστικὸν Γραφεῖον καὶ δύναται ὁ ἀμφιβάλλων νὰ προσέλθῃ εἰς αὐτὸ διὰ νὰ μάθῃ, ὅτι, ἐάν συμβαίνωσιν ἐγκλήματα τινὰ ἄτινα εἰσιν ἀναπήφενκα εἰς Πόλιν ναυτικὴν καὶ ἔμπλεον πολλῶν ξένων καὶ παρεπιδήμων ἕνεκα τῆς μετὰ τῶν διαφάων μερῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως Ἀτμοπλοικῆς συγκοινωνίας τῆς, ὡς εἶναι ἡ Ἑρμούπολις, ταῦτα εἶναι σπάνια καὶ πάλιν ἔχον καὶ ταῦτα ἀφορμὴν, ἀμέλειαν καὶ ἀπερισκεψίαν τῶν παθόντων· κλοπὴ τοῖμυρᾶ, κλοπὴ διὰ ῥήξεως καὶ παρόμοια ἐγκληματικὰ πράξεις διεγείρουσαι τὸ δημοσίον πνεῦμα καὶ ἐμποιοῦσαι φόβους καὶ κακὰς ἐντυπώσεις εἰς τοὺς ἡσυχούς πολίτας εἶναι πρὸ πολλοῦ ἀγνωσταί εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἀλλὰ δ' ἀποδείξειν ἐπιτραυτέρων ἔχον τὰ ἀκροατήρια τῶν Κακουργιοδικείων τῆς περιφερείας τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἢ ἐν ἡ δὴ Κακουργήματα ἐν Σύρῳ πραγθέντα ὑποβάλλονται καὶ κατὰ περιστροφόμενα εἰς ἄλλας πράξεις καὶ οὐχὶ εἰς κλοπὰς. Ποθὲν δὲ κοινοῦμενοι οἱ καλοθεληταὶ μὴ νὰ περιστάνωσιν τὸν τόπον ὡς φωλεὰν κλεπτῶν ἀποροῦμεν. Ἀλλὰ διὰ νὰ δικαιολογήσωσιν τὴν κακοφημίαν ταύτην παριστῶσιν ἀκόμη τὸν τόπον ἐν ἀκρᾷ διατελοῦν ἀπορία, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦτο δὲν εἶναι εὐτυχέστερον εἶναι ἀλλήθις, ὅτι τὸ ἐμπόριον δὲν ἀνθεῖ, ὅτι ἡ ναυτιλία πάσχει καὶ τὸ ναυπηγεῖον ἀργεῖ· ἀλλὰ μολαταῦτα αἱ πράξεις τοῦ Τελωνείου δηλοῦν, ὅτι ἂν καὶ μεμετρημένως, βραδίει ὅμως ἡ ἐμπορικὴ μηχανὴ, ὅτι ἡ περὶ τὰ ναυτικὰ καταγινομένη κατ' ἐργασίαν ὅσοι εἰς αὐτῶν δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσωσιν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἢ ἐν τῇ Σύρῳ εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα καὶ ἀλλὰχρῶ, καὶ ὅτι αἱ τέχναι καὶ ἡ λοιπὴ βιομηχανία δὲν ἀργοῦν, διότι καὶ ἡ βυρσοδεψικὴ ἤρξησε, καὶ οἱ διάφορα τεχνίτια ἐξέτειναν τὰς ἐργασίας των καὶ τὰ προϊόντα των στολιζῶσι διαφόρους μάλιστα ξένους ἀγοράς· καθόσον ἀφορᾷ τοὺς περὶ τὰ οἰκοδομικὰ ἀσχολοῦμεν καὶ αὐτοὶ δὲν στεροῦνται, διότι καὶ οἰκοδοματικῶς γινώσκονται ἰδιωτικαί, καὶ τὸ δημοσίον διὰ τῶν οἰκοδομούντων Τελωνειακῶν Κατασκευῶν καὶ τῆς προκυμαίας σχολαί ἱκανῶς χεῖρας καὶ μετ' ὀλίγον θέλουσιν εὔρει ἐργασίαν καὶ πλεῖστοι ἄλλοι διὰ τῆς γέφυρας τῶν ἐργοστασίων τῆς Ἑλλην. Ἀτμοπλοικῆς Ἰταμίας καὶ τῶν Κατασκευῶν τῆς Ρωσικῆς Ἀτμ. Ἐταιρίας, τέλος πάντων αἱ ὑψ. τιμαὶ τῶν ἡμερομηνιῶν ἀποδεικνύουν, ὅτι δὲν στερεῖται ἐργασίας ὁ κλάδος οὗτος τῆς βιομηχανίας τοῦ τόπου, ἄλλως τε ἡ ἐξοικονομήσις τῆς ὁδοποιίας, ἀρχομένη κατ' αὐτὰς καὶ διάφορα ἄλλα δημοτικὰ ἤδη ἀποφασισθέντα καὶ ὁσωνούτω ἀρχόμενα ἔργα θέλουσιν ὄσσει ἄρτον καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον ἀνθρώπον δυνάμενον νὰ ἐργασθῇ. Ἡμεῖς ἐντεῖθεν οὐδένα ἐνοχλοῦμεν, οὐδὲν ἀπαιτοῦμεν, διὰ τί δὲ προῖτα νὰ μᾶς ἐξυβρίζωσι παριστῶντες τὸν τόπον μὴ ὡς φωλεὰν κλεπτῶν καὶ ἀέργων. Τέλος ἂς μᾶς ἐπισκεφθῶσιν ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ὑποτιχόμενα νὰ μεταπεισθῶσιν ἀμέσως ἐκ τῆς κακῆς περὶ ἡμῶν ἰδέας τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἐκ τῶν ὡς εἰρητὰ ἐσφαλμένων καὶ κακηντροχῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἀνθρώποι οὐδόλως ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰ τοῦ τόπου μὴ τοῖς χορηγῶσιν, ἀγνοοῦμεν πρὸς τίνα σκοπὸν.

Ἀναγιγνώσκωμεν ἐν τῇ **ΝΑΥΤΙΚῃ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚῃ ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ** τοῦ Λονδίνου τὰ ἐπόμενα.

ΔΟΚΙΜΑΣΙ ΑΤΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ.

Ἡ Ἑλλὰς δεῖκνυε σημεῖα ζωτικότητος ἐν ταῖς ἐπιχειρήσεσι τῶν ἐμπορίων αὐτῆς, ὡς ἀπεδείχθη τοῦτο καὶ πάλιν τὸ Σάββατον. Οἱ πολῖται αὐτῆς κατασκευάζουσιν ἐμπορικὸν ἀτμοκίνητον στόλον. Τὰ ἀτμοκίνητα τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας εἰσιν ἱκανῶς γνωστὰ εἰς τὸν Τάμεσιν, ἡ δὲ ἑλληνικὴ σημεῖα κατέστη κοινὴ εἰς τὰς ἡμετέρας θαλάσσας. Ἄλλη δὲ ἑταιρία, καλουμένη ἡ Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοικὴ ἑταιρία, ἢ προήχθη εἰς ὑπαρξίν ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐμπορίου, ἵνα συναγωνισθῇ ἐπιτυχῶς πρὸς τὸν Αὐστριακὸν Λόυδ, καὶ τὰς αὐτοκρατορικὰς διαπορθμεύσεις τῆς Μεσογείου, ἐντε τῇ Μεσογείῳ καὶ τῇ Μαύρῃ Θαλάσσει. Ἡ ἑταιρία αὕτη ἔχει ἤδη ἑπτὰ ἀτμοκίνητα θαλασσοπο-

ροῦντα, καὶ προτίθεται ν' ἀναβιβάσῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν εἰς 25. Τέσσαρα ἐκ τούτων ἀποπλεύουσιν ἐντὸς ὀλίγου τῆς Ἀγγλίας, κατερχόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὰ δύο τούτων ἐναυπηγήθησαν ἐν Δεσπρῶδ' ἑτερον προσεγγίζει τὸ πῦρ ἐν τοῖς ναυπηγείοις τοῦ Κ. Πίλ ἐν Οὐετ-Χαρτμπούλ, καὶ τέταρτον θέλει μετ' ὀλίγον καθελκυθῆ ἐκ τοῦ ναυπηγείου τοῦ Κ. Λωρίου, ἐν Γλασκῶβη. Τὸ δοκιμασθὲν τὸ Σάββατον ἐσχεδιάσθη καὶ συνεφανήθη μετὰ τοῦ Κ. Ἰωάννου Δουρζόν καὶ κατασκευάσθη ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀγγλεῦ. Εἶναι δὲ σιδῆρον καὶ τροχόφορον, καὶ καλεῖται ὁ Βασιλεὺς Ὄθων. Τὸ μήκος αὐτοῦ εἶναι 210 ποδῶν, τὸ πλάτος 28 ποδῶν καὶ 6 δακτύλων, τὸ βάθος 15 ποδῶν καὶ 6 δακτύλων, ἡ διάμετρος τοῦ κυλίνδρου 52 δακτύλων, τὸ μεταξὺ τῶν περῶν τῶν τροχῶν διάστημα εἶναι 4 ποδῶν καὶ 6 δακτύλων, καὶ ἡ διάμετρος τῶν τροχῶν 21 ποδῶν. Αἱ μηχαναὶ του, κατασκευασθεῖσαι ὑπὸ τῶν Κ. Κ. Δουρζόν εἰσι ζεύγος δυνάμεως 90 ἵππων ἐκάστη, ἐν ὄλῳ 180. Ἡ χωρητικότης αὐτοῦ εἶναι 700 τόνων. Οἱ τροχοὶ τοῦ εἰσὶ ἐκ ξύλου καὶ ἐπισίδηροι. Τὸ ἐκτοπιζόμενον ὑπὸ τοῦ πλοίου ὕδωρ εἶναι 750 τόνων. Ἀπερασίθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ Τιλβουρὺ μετὰ μισθμβρίου τοῦ Σαδδάτου, καὶ νὰ πλεύσῃ πρὸς τὸ Μασουλάιτ καὶ τὰνὰπαιλιν· ἀλλ' ὅτε ἐφθικεν ἡ ὥρα τοῦ ἀπόπλου, ἔπνευε σφοδρότατος ἀνεμὸς κύματα δὲ μεγάλα ἐκάλυπτον τὴν θάλασσαν τοῦ Σι-Ρίτς, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀτμοκίνητῳ ὑπῆρχον πολλαὶ κυμαί, αἰτίνας ἤθελον αἰσθανθῆ πιθανῶς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ σάλου, ἐκ φιλοφροσύνης πρὸς αὐτὰς, ἀπερασίθη ὁ ἀνάπλους τοῦ ποταμοῦ. Οὕτω, τὸ ἀτμοκίνητον τοῦτο, τὴν 2 Μ. Μ. ἔπλευσε πρὸς τὸ Λογγρίτς, τραπέντος δὲ τοῦ κειροῦ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐστράφη ὀπίσω καὶ κατέπλευσε πρὸς τὸ Σάμπανς. Ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ὁ καιρὸς ἐχειροτέρευσε, καταστάς βικιότερος, τὸ ἀτμοπλοῖον ἐπανέκαμψε, καὶ ἐνέμεται ἐν τῷ ποταμῷ, πλέον πρὸς τὸ Μπλάκουωλ. Μὴ δυνήθητος ὅμως οὐδένης πλοιαρίου νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἀτμοκίνητον, ἵνα παραλάβῃ τοὺς ἐν αὐτῷ φιλοθέμονας, ἀπέπλευσε πρὸς τὸ Γρήνουιτς· ὅπου, ἵνα καταδειχθῇ τὸ εὐκυβερνητον τοῦ μεγάλου τούτου πλοίου, παρέπλευσε αὐτὸ κατὰ μήκος τῆς παραλίας εἰς πολὺ ὀρθὰ ὕδατα, μέχρι τῆς 7 1/2 μ. μ. Ὁ Βασιλεὺς Ὄθων κατασκευασθῆς εἰδικῶς ἵνα διέρχηται τὴν σύρτην τῶν ἐκβολῶν τοῦ Δουναβίου. Προώρισται δὲ διὰ τὴν γραμὴν Τεργέστας, Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν ἐν τῷ Δουναβίῳ λιμένων. Ὄταν ἦται φορτωμένον τὸ ἀτμοπλοῖον τοῦτο ἀπαιτεῖται δι' αὐτὸ βάθος οὐχὶ πλέον τῶν 8 ποδῶν· κατὰ τὴν γενομένην δοκιμασίαν, ἔπλευσε εἰς βάθος 7 ποδῶν πρὸς τὴν πρῶμην καὶ 6 πρὸς τὴν πρῶραν. Ἡ ἀπαιτούμενη πρὸς κατανάλωσιν καύσιμος ὑλὴ ὑπολογίζεται εἰς 20 τόνους τὴν ἡμέραν· ἔχον δὲ 6 ἡμερῶν γαιάνθρακος καὶ 300 τόνους ἐμπορευμάτων, ὑπολογίζομεν, ὅτι δύναται νὰ διανῆ κατὰ μέσον ὅρον 12 μίλια ναυτικὰ ἤδη, ἐν τῇ δοκιμασίᾳ, ὑπολογίζεται, ὅτι διήνυσε 14 μίλια, διότι ἔπλευσε ἀπὸ τοῦ Γράβσεπτε μέχρι τοῦ Οὐρβουιτς. ἐναντίον σφοδρῶ ἀνεμῶν καὶ τῆς φορᾶς τοῦ βούματος ἐντὸς μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας εἶναι σχεδὸν ἐπίπεδον ὑποκάτωθεν, ἔχον δὲ βάρη εἰς τὰ πλευρὰ διέσχίζε το ὕδωρ, ὅπερ ἀνθρώπιτόμενον μακρὰν αὐτοῦ ἐσχμάτιζεν ἄλλήθις καταρράκιαι. Διανύοντος 14 μιλίας, αἱ μηχαναὶ αὐτοῦ κάμνουσι 36 περιστροφάς.—Ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσι, τῆς μὲν πρώτης θέσεως 40 ἐνδοκίμητα ταξιδιωτῶν, τῆς δὲ δευτέρας 50. Ἡ ἀίθουσα αὐτοῦ, ἐξωγραφημένη δι' ἀνοικτοῦ κυανοῦ καὶ ἐπίχρως, ἔχει μήκος 60 ποδῶν. Οὐδέμια ὑπῆρχε δόνησις αἰσθητῆ. καὶ αἱ μηχαναὶ ἐνήργουν ἡσυχῶς. Ὁ Κ. Μόστρας, ἀξιωματικὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ὁ ἐπιστατήσας εἰς τὴν κατασκευὴν, καὶ ἑτεροὶ Κύριοι, εἰδικῶς ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἑταιρίας, ἐξέφρασαν τὴν μεγάλην των εὐχαριστήσιν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τοῦ πλοίου. Αἱ μηχαναὶ εἶναι τῆς συνήθους κατασκευῆς· ἔχουσι δύο ἐστίας, μίαν ἐμπροσθεν καὶ ἑτέραν ὀπίσθεν, καὶ δύο καπνοδόχους. Ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ ἀτμοκίνητου ὁμοιάζει πρὸς τὸν ἡμιολίας πρώτης τάξεως, ἐθαυμάσθη δὲ μεγάλως, ὑπὸ τῶν προσκληθέντων εἰς τὴν δοκιμασίαν, ἡ τυμητρικὴ διασκευὴ τοῦ σκάφους, ὡς ἐμβλημα ἔχει ὁμοίωμα τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος·

Σ. τοῦ Σ. Κατ' αὐτὰς φθάνουσιν ἐκ Λονδίνου τὸ ἀνωτέρω Ἀτμοπλοῖον καὶ τρία ἄλλα τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, οὕτως ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλ. ἀτμοπλοίων αὐξάνει εἰς 9, καὶ αἱ γραμμαὶ ἐκτείνονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπου τὰ κέρδη ἀλλὰ διὰ νὰ καταληφθῶσιν αἱ κυριώτεραι γραμμαὶ τῆς μεσογείου καὶ ἐκτελῶνται κατὰ ὀκταήμερον, ἡ ἑταιρία ἔχει ἀνάγκη καὶ ἄλλων ἀτμοπλοίων. Τούτου γινόμενου, ἐκ τῶν 20 περίπου ἑκατομ. Δραχμῶν, τὰ ὁποία εἰσέπραξεν ἐκ ναύλων τὸ 1859 ἡ ἑταιρία τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἰσολογισμόν τῆς, τὸ πλεῖστον με-

ρος θέλει εἰσπράξει ἡ Ἑλλ. ἀτμοπλοία, ἥτις θέλει εὐρεῖ προτίμησιν εἰς ὅλους τοὺς λιμένας, διότι πανταχοῦ εἶναι ἐνθουσιάζοντες καὶ ἐπικρατοῦν τὸ Ἑλλ. ἐμπόριον. Ἐκτὸς τούτου ἡ πατρίς θέλει ἀποκτήσῃ θαλασσίαν δύναμιν, θέλει δὲ ἐκ νέου ἀποδειχθῇ καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ φιλὴ εἶναι ἡ πρωτεύουσα ἐν τῇ Ἀνατολῇ. διὰ τοῦτο ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδος ἀποτεινόμενοι πρὸς ὅλους τοὺς Ἑλλήνας, ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομὴν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης τέκνων τῆς Πατρίδος! Πῶς Ἑλλὴν ὀφείλει νὰ οἰκονομήσῃ 500 Δραχμὰς διὰ νὰ λάβῃ μίαν μετοχὴν! Καὶ πᾶσα Ἑλληνὶς νὰ ἐκποιήσῃ κοσμημάτων ἀξίας 500 Δραχ. διὰ νὰ λάβῃ μίαν μετοχὴν! Ἄς στεφθῶσιν τινὰ τῶν κοσμημάτων των αἱ Ἑλληνίδες διὰ νὰ στολισῶσι τὴν πολυπαθὴ καὶ ἐνδοξον μητέρα μας! Ὅποια δόξα καὶ κέρδος δι' ἡμᾶς, ὅταν τὰ ἀτμοπλοία μὴ καθ' ἐξῆς μὰδα προσεγγίζωσι εἰς ὅλα τὰ παράλια τῆς Μεσογείου καὶ μεταφέρωσι τὰ προϊόντα καὶ τοὺς ἐπιβάτας τῆς Δύσεως εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν Δύσιν! Ὅποιον στάδιον ἐνεργείας διὰ τοὺς ναυτικούς μας καὶ ὁποῖα θαλασσία δύναμις διὰ τὴν Πατρίδα! Ἀτμοπλοία καὶ ἐθνοφυλακὴ ἰδοὺ τὸ μεγαλεῖον, ἡ δόξα, ὁ πλοῦτος, τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ ἐξακολούθησις τῆς ὁδοποιίας διατελεῖ ἐν ἀπραξίᾳ, ἕνεκα διατυπώσεων τινῶν αἰ ὁποῖα ἀπῆρτήθησαν παρὰ τῆς Β. Νομαρχίας, ὡς πρὸς τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν· τὸ πᾶγμα κατεπῆγει, διότι παρέρχεται ἡ κατάλληλος πρὸς ἐργασίαν ὥρα τοῦ ἔτους καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ Δημοτικὴ μας Ἀρχὴ ὤρσει νὰ μὴ βραδύνῃ τὴν ἐπιπλήρωσιν τῶν ἀπαιτούμενων τύπων ὅπως ὁπότε δε, ἐπειδὴ ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἔχει τὴν ἀναγκαζοῦσαν πίστωσιν, ἠδύνατο νὰ προβῇ ἐν τοσούτῳ εἰς τὰ ἔργα ἀναπληρώσει τὰ προκαταβληθόμενα ἐκ τῆς κατόπιν συνεισροφᾶς τῶν ὑποκειμένων εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν πολιτῶν· τέλος πάντων ἐπειδὴ ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος μᾶς ὑβρίζει, διότι ἀφίνομεν λέγει, στεροῦμενον ἄρτον τὸν ἐργατικὸν λαόν, πρέπει νὰ ἐπιστενωθῶσιν τὸ δημοσίον αὐτὸ ἔργον, ὥστε καὶ ἂν τις πραγματικῶς δυστυχοῦν μένοντες ἀνευ ἐργασίας τὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰ ἔργα τῆς ὁδοποιίας τὰ ὁποῖα προήγουν καὶ εἰς τεχνίτας καὶ εἰς χειρωνακτάς ἄρτον, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξῃ οὐδὲ κἂν ἀφορμὴ παραπόνου, ἥδη μακίστα, ὅτε πλησιάζουν ν' ἀποπερατωθῶσιν τὰ ἐν τῇ Κεντρικῇ Πλατείᾳ ἔργα εἰς ἃ ἀσχολεῖται ἱκανὸς ἀριθμὸς ἐργατῶν.

Ἐνῷ πάντες εἶχομεν τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ Βασιλικὴ Κορβέτα ἡ Ἀριάδνην παρεπλεῖ μετ' ἄλλων Βασιλ. Ἑλληνικῶν πλοίων τὰ παράλια τῆς Βηρυττοῦ ὅπου ὑπέστησαν τὰ πάνδεινα οἱ Χριστιανοὶ καὶ μεταξὺ αὐτῶν βεβαίως καὶ Ἑλλήνες, παρ' ἐλπίδα ἴδομεν καταπλεύσαν τὸ ἀπέλθον Σάββατον τὴν Ἀριάδνην μετὰ μιᾶς Ἑλλοκινῆτου Γολέτας εἰς τὸν λιμένα μας· ἡ παρουσία τῶν πλοίων τούτων κακίστην ἐπροέβησεν ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινὸν τῆς Πόλεως μας διατελοῦν εἰσέτι καταπεπληγημένοι ἐκ τῶν κατ' ἐξῆς τῆς ἡμέρας ἀλλοπαλιῶν τῶν ἡμερῶν τῆς Συρίας ἐρχομένων· ἀγνοοῦμεν τὰ αἰτία τῆς τοιαύτης διαγωγῆς τῆς Κυβερνήσεώς μας, ἀρῶν ὅλα αἱ ἐνδιαφερόμεναι δυνάμεις ἐσπευσμένως ἀπέστειλαν ὅσας προχείρους εἶχον ναυτικὰς δυνάμεις, ἐάν δὲ πιστεύσωμεν εἰς τὰ διαδόμενα τοῦ, ὅτι ἐστεροῦντο τὰ Ἑλληνικὰ ταῦτα Βασιλ. πλοία τροφῶν κλπ. τοῦτο δὲν κάμνει τιμὴν εἰς τὴν Κυβερνήσιν μας διότι τὸ ἀρμόδιον ὑποργεῖον ἐξαποστέλλων τὴν ἀτμοκίνητον Γολέτιαν εἰς Ρόδον διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Διευθύνοντα τὴν Ἀριάδνην, ἐννοεῖται, ὅτι ἐγνωρίσθη τὴν θέσιν τῶν πλοίων τούτων καὶ ὁποῖαί πρέπει νὰ ἐθῶσιν εἰς αὐτὰ ὀδηγίαι· ἡ Ἀριάδνην ἐν τούτοις ἐπέπλευσε διὰ Πειραιᾶ καὶ ἂς περιμένουν προστασίαν οἱ ἐν Βηρυττῷ πάσχοντες Ἑλλήνες.

Συνιστῶμεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν μας τὴν ἀπαγορεύσιν τῆς πωλήσεως τῶν ἀώρων καὶ σεσιπῶτων ὁπωσδήποτε διότι εἰς τὴν θερμὴν ὥραν εἰς ἣν διατελοῦμεν δυνατόν ἐπιφέρωσιν ἀσθενείας.

Ἡ συγκομιδὴ τῶν δημητριακῶν καρπῶν εἶναι ἐν χάριτος καθ' ὅλας τὰς Νήσους τοῦ Νομοῦ μας, δυστυχῶς ὅμως ἀνεφάνη πάλιν ὀρμητικὴ ἡ νόσος τῶν ἀμπέλων.

Ἡ φρουρὰ τοῦ Παλέρμου ἀπεσῆθη κατὰ συνέπειαν τῆς μετὰ τοῦ Γαριβάλδη συμβάσεως φέρουσα καὶ τὰ ὅπλα καὶ ἀποσκευὰς τῆς· ὥστε τοῦ Παλέρμου κύριος κυβερνήτης εἶναι ἤδη ὁ Γαριβάλδης. Ἐν Σικελίᾳ δὲν μένει ἡ ἡ Μεσσηνία καὶ Συρακοῦσαι, ἀλλ' ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ ἡ ἐξουσία τοῦ Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπὶ πλείον.

Βίς Κόρκ τῆς Ἰρλανδίας εἶχε φθάσει ἐκ τῆς Ἀμερῆς ἐσχάτως πλοῖον φέρον 25000. τουρκικὰ ἀγορασμένα διὰ τὸν στρατὸν τοῦ Γαριβάλδη, ἐστάλει δὲ παρα τοῦ διαβόλου τουτου στρατηγῶ ἀπεσταλμένος εἰς Κόρκ πρὸς παραλαβὴν τῶν παρὰ ποτε ἄλλοτε, ἤδη ἀναγκαζομένων ὁπλων τούτων.

Μεγίστη κίνηση φαίνεται εις τους λιμένας και τους στρατούς της Νεαπόλεως-λέγεται ότι ο Κόμης Ακουάλας διωρίσθη παρά του Βασιλέως της Νεαπόλεως Πρόεδρος επιτροπής τινος, συσταθείσης προς σύνταξιν σχεδίου συντάγματος, βάσειν έχοντος το Σύνταγμα της Γαλλικής Αυτοκρατορίας.

Η Καλαρία και Αβρούτζαι όχυρύνονται άδικλείπτως. Εκτός του στόλου, διατάχθησαν και τα μεταγωγικά και άγγελιοφόρα πλοία της Νεαπολιτανικής Κυβερνήσεως να λάβωσι καθάρων πολεμικών χαρακτήρα και να παραπλέωσι πάντα τα παράλια του Βασιλείου.

Ο Γαριβάλδης ήτοιμάζετο διά την πολιορκίαν της Μισσίνης.

Η Άγγλική Κυβέρνησις έδημοσίευσε την έκθεσιν της επί της δημοσίου εξασφαλέσεως εισηγητικών επιτροπών, κατ' αυτήν, ζητείται πίστωσις δαπάνης 296. εκατομμυρίων φράγκων διά την όχύρωσιν του Πορομούθ, Πλυμούθ, Περμπρόκ, Πορτλάνθ, Δούβρες, Κόρκ και του Ταυίσεως' τα άχυρωματικά ταύτα έγα θεωρούνται ως εξασφαλίζοντα το Λονδίνον κατ' πάσης ξένης επιδρομής ή δε δαπάνη αυτή να ληφθῆ, διά δανείου πληρωτέου εις είκοσιπέντε έτη ή πρότασις αυτή υπεδέχθη εύχαρίστως υπό του κοινού και του τύπου.

Κατά τας έκ Μελέτης ειδήσεις, Άγγλικός στόλος διευθύνεται εις την Άνατολήν, σταθμεύσων εις Βεσίκια.

Τό έσπερος άρχονται εν τῷ Θεάτρῳ μας αί παραστάσεις του μελοδράματος οί Λομβαρδοί.

Ο Κ. Τουδενέλ έτιμήθη με τον μεγαλόσταυρον της τιμής, ένεκα των έκδουλεύσεών του, ιδίως των άφωρωσών την λύσιν του ζητήματος της Νικαίας και Σαβοΐας.

Αί θεσιναι εξέτασεις του Γυμνασίου μας ήρξαντο προχθές κατ'ά το σύνθημα.

Έκ της Πρωτεύουσας ούδέν άξιον λόγου, ούδ' άν λόγος πλέον περί Ύπουργείου.

Έκ Γενούης άπήλθε κατ' αυτ'άς εις Σικελίαν δευτέρα έκστρατεία εκ 1,000 έθελοντών.

Ο Γαριβάλδης διατάζει να συγκροτηθώσιν εν Σικελί' δικτά πεζικά συντάγματα, προωρισμένα ίνα σχηματίσωσιν ίδιον σώμα στρατού, φέρον την έπωνυμίαν εστρατός της Σικελίας και εξαρτώμενον, ως προς τον διοργανισμόν αυτού, εκ της Σαρδικής στρατιωτικής διοικήσεως. Η Σαρδηνία έχει 25 συντάγματα' τούτου ένεκα άπαιτείθη να φέρωσι τά σικελικά συντάγματα, κατ' προΰψαν βαθμολογικήν τάξιν, τους αριθ. 53 μέχρι 60. Το στρατιωτικόν τούτο μέτρον του Γαριβάλδη προεξομαλύνει την όδον της μετά του Πεδεμοντιού ένώσεως της Σικελίας.

Η εν Μασσαλία άτμοπλοική εταιρία Βαζαιν προεχώρησε διά λογαριασμόν του Γαριβάλδη δύο άτμοπλοία, τό έν αξίας 400,000 φράγκων, τό δε έτερον 450,08).

Ο εις πόλεμον παρασκευασμένος σαρδικός στρατός συμποσούται εις 201,000 χιλιάδας άνδρών, ήγουν 116,000 πεζικού, 17,000 ίππικού, 16,500 άκροβαλιστών, 6,000 πυροβολικού, 3,000 μηχανικού και 45,000 έφεδρων. Ο δε Σαρδικός στόλος σύγκειται εκ τεσσάρων άτμοκινήτων φρεγατών και διαφόρων άλλων υποδεεστέρων πλοίων.

Η Σαρδική Κυβέρνησις διέπραξε συμφωνητικόν μετά των όπλοποών της Σουηδίας επί προμηθεία μεγαλων πυροβόλων και άλλων.

Τηλεγράφημα 9 Ιουνίου εκ Βερολίνου άγγελει ότι ο άντιβασιλεύς της Πρωσίας έδέχθη την παρά του Αυτοκράτορος των Γάλλων γενομένη αυτῷ πρότασιν του να συναντηθώσιν εις Βάδεν-Βάδεν.

Ο Κουσνή-Πασάς διωρίσθη Γενικός Διοικητής Θεσσαλίας και Μακεδονίας και πρό ήμερών τινων άρχθη εις Λάρισσαν.

Ο Κουσνή-Πασάς άμ' άρχηθείς εις Λάρισσαν συνεκάλεσε τους έγκριτοτέρους πάσης κοινότητος από όλα τά μέρη της Θεσσαλίας και εξήγησεν αυτοίς τας διαθέσεις του Σουλτάνου υπέρ της εύπραγίας των υπηκόων του' εις επήκουσιν πάντων δερμήνευσε την θέλησιν του κυρίου του να υφίσταται ισότης προς πάντας τους υπηκόους πάσης Θεσσαλίας.

Φαίνεται ότι γίνεται προδιάθεσις των πνευμάτων διά την έφαρμογήν του Κατ-Κουμαϊού, άλλ' άγνωστον αν τό μέτρον τούτο υπαγορεύει πνεύμα εύθι και ειληκρινές ή καθήκει αυτό επιδεικτικός σκοπός' τά πράγματα θέλουσιν λύσει τας άμυροβολίας ήμών.

Άλλά μετά τας μικρας δημηγορίας του ο Κουσνης, γενημένας εν συνελεύσει πάντων, άπήτησεν υπογραφάς εν τῷ προηγουμένῳ έγγραφῳ, του όπου τό περιεχόμενον ήν άγνωστον' ώς δε επληρορροήθημεν κατώρθωσε τας υπογραφάς διά των άπειρών και της βίας' περιεμένον

νεώτερας πληροφορίας διά να βεβαιωθώμεν αν ταύτα ώσιν αληθῆ ή προαμορφόνται από την φήμη.

Πρό καιρού άκούομεν πολλά παράπονα κατ'ά του Έπάρχου της Τήνου Κυρίου Δαμιράλη, ότι διά την πολυχρόνιον αυτου διαμονήν ανεμίχθη εις τους φατριασμούς και εις τά τοπικά κόμματα' έσχάτως μανθίνομεν, ότι επί τούτουτον προέβη, ώστε διήρξες τον τόπον εις δύο στρατόπεδα έθρικά και εξήψε τά πάθη εις τον υπέρτατον βαθμυπούμεθα δι αυ ο καθύσον ο Κ. Δαμιράλης έθεωρείτο μέχρι τούδε ως εις των φρονήμων Έπάρχων του Κράτους, άλλ' ήτελευταία αυτη διαγωγή του αποδεικνύει δυστυχώς τό εναντίον. Η Κυβέρνησις αν κήδεσται της ευημερίας των κατοίκων της Τήνου, αν αγαπά να ήναι ήσυχοι οι υπήκοοι του Σ. ήμών Βασιλέως' αν θέλη πραγματικώς την ευδαιμονίαν του λαου της Ελλάδος, όστις πρό παντός άλλου έχει ανάγκην της ήσυχίας και ουχι των διαιρέσεων, πρέπει να ενισχή την όμόνοιαν διά των όργάνων αυτης, οτινες είναι ούπάλληλοι της, άλλως οι άθροιστοι ούτοι ούτω φερόμενοι σπρώχνουν τά πράγματα εις τό έπακρον εις τρόπον ώστε αδελφῶ, να μισή τον αδελφόν και γείτων τον γείτονα.

Η Κυβέρνησις πρέπει να δίδη τό πρώτον παράδειγμα της όμοιότης διά των υπαλλήλων της, διότι δυστυχώς ιδου έχομεν πρόσφατα θλιβερά παράδειγματα άπιστίων δολοφονιών και άλλων κακουργημάτων εις Μεσσηνίαν, προελθιντα βεβαίως από την διαιρέσιν και τά μιση τά όποια υπεβλήθησαν οι υπάλληλοι του τόπου είνου' προς Θεου ύπουργοι της Ελλάδος άρχει ως διαίρεσις, ήτις εσπάρξαε τά σπλάχνα του δυστυχούς θινου. Άρχει τό μίσμα τό όποιον εισήλθεν εις τό αίμα της δυστυχούς κοινότητος μας' άρχει ότι μένομεν εις θέσιν άξιοθρήνητον άπέναντι των άλλων εθνών τά όποια κινούνται και προάγονται εις τόμεγαλειον.

Εν τούτοις ή Κυβέρνησις και ιδίως ο αρμόδιος ύπουργός, πρέπει να λάβη πρόνοιαν διά την κακήν θέσιν της Τήνου και να μεταθέσθ ανυπαθέτως τον Έπαρχον Κ. Δαμιράλην εις άλλο μέρος, αν θέλη να τον έχη υπάλληλον. Δ.

Εύρεσις Θεραπείας της φθίσεως.

Νόσος δεινή, οίονει εκ της κολάσεως άνδοθεΐσα, δεκατού το ανθράκτινον γένος και άπειλεί άφρανισμόν εις τά εθνη. Τριάντα α ήδη αιώνες αι όδονηραί των θυμάτων αυτης κραυγή ήχοϋσιν από άραν εις άραν της γῆς. Ουδέμια της ζωής ήλικία διαρρέυει τά θανάσιμα της νόσου ταύτης τρυμάτια, ούδεμια κρῆσι άντέχει κατ'ά της όργης αυτης. Και ούδεν ειχεν ευρέθῆ έως σήμεραν μέσον πριφυλιξωσ κατ'ά της άδυσωπήτην μάστιγος περιφρονουσης πάσαν προσπάθειαν της επιστήμης, και ώτανει καταγελώσης πάσαν αντίστασιν ως μηδεν ισχύουσιν. Ο άναγνώστης διεκρίνε βεβαίως υπό τους φρικτούς χαρακτήρας τούτου την νόσον της του πνεύμονος φθίσεως.

Ας σπεύσωμεν λοιπόν να ειπωμεν ότι ή επιστήμη εύρε τέλος ανέλπιστον θεραπειάν κατ'ά του μέχρι του νυν ως άνιάτου θεωρουμένου νοσήματος τούτου. Η φθισις του πνεύματος δεν είναι πλέον άνεγκλήτος θανατική άπόφασις.

Οι φθισικοί θέλουσ χρωσται του λοιπού την σωτηρίαν των εις γάλλον τινά ιατράν, τον Δοκτορα Σαρτορούλ δοθέντα αποκλειστικώς εις θεραπειάν των στήθικως νοσούτων διακα έτη επιδιώξαντα μιαν ιδέαν ήρθῆν, άπειρα δοκιμάσαντα χημικά μέσα, και τέλος εύτυχίσαντα να εύρη όραστικόν τι ιατρικόν.

Προς ίσιν της φθίσεως του πνεύμονος ή έπρεπε να εύρεθῆ φάρμακόν τι ικανόν ή εις την πρώτην περιόδον της νόσου ταύτης να στήσῃ και να εξαλείψῃ τά σωματικά, ή εις την δευτέραν να έπιφέρει την συνούλωση των ελκῶν. Η διπλή αυτη δυσκολία εξενικήθη εύτυχέστατα υπό του δόκτορος Σαρτορούλ. Είναι δε τό φάρμακον περι ού ο λόγος μεταλλοειδής ούσις ή γνωστή υπό τό όνομα ΙΩΜΙΟΝ, διδόμενον εις τον πάσχοντα δι εισπνεύσεων. Απλούστατόν τι και εύρυέστατον όργανον εξατμίζει τό ιώδιον και τό διαβιβάζει με τον αναπνεόμενον αέρα μέχρι των ενδοότιων υποδιαρρέσεων των κυστιδίων του πνεύμονος' έλαστον σημειον άσθενός, δεχόμενον εν μόριον αέρος δεχεται ενταυτῷ και εν μόνον ιώδιου. Ούδεν άπλούστερον, μάλιστα δε ούδεν άβλαβέστερον της θεραπειας ταύτης, εις ήν υπεβάλλονται οι άσθενεις καπνίζοντες κατ' αρχάς σιγχεστά ιωδιούχα, βαθμηδόν συνηθίζοντα τά όργανα να άνέχωνται την ενεργειαν της δραστηκής μεταλλοειδους ούσιος. Σημειωτέον δε ότι ή διά της εισπνεύσεως χρῆσις του ιωδιου επιχείει εις τί πάσχον μέρος όλου του φαρμάκου τούτου την ιαματικήν ούσιαν και ενεργειαν. Τῷ φάρμακῳ τούτο τό άνεγνωρίσαν δύο εκ των περιηγητήρων

ιατρικῶν εταιριών της Ευρώπης, ή των Παρισίων και ή των Βρυξελλῶν.

Αί μηχαναι (appareils) τά σιγαρέτς (cigarettes peccatorales) και τό ιωδοϋχον σιρόπιον (sirop iodé) του δόκτορος Σαρτορούλ πωλούνται εν Παρισίῳ μόνον εις τό φαρμακώπωλειον Pharmacie rationnelle, n 4, κείμενον εις την όδον Rue du Faubourg Poissonnier e Paris.

Άλληλογραφία εκ Κρήτης.

Ρεθύμνη την 6 Ιουνίου 1860.

Προηγουμένως ανεφέρθημεν προς υμῶς, Κύριε συντάκτα, την όποιαν έδειξαν πατριωτικήν προθυμίαν οι σεβασμιώτατοι ήγούμενοι και πατέρες των Ιερῶν Μοναστηρίων της περιφερείας μας, να συνδράμωσιν εις σύστασιν και διατήρησιν σχολείων, εκ των εισοδημάτων των Ιερῶν Μονῶν, προς εκπαίδευσιν και φωτισμόν των τέκνων των κατοικούντων πλησίον και μακράν τούτον, Χριστιανῶν' ήδη δε Σας ανεφέρομεν όρσμένως περί του σεβασμιωτάτου ήγουμένου και των πατέρων της Ιερῆς Μονῆς του Πρέβελη, τιμωμένης εις τό όνομα του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου.

Παισθέντες ούτοι εις τας παρεκκλίσεις και προτροπές του Ιεροκήρυκος Κυρίου Γρ. Γώγου, όστις με άποστολικήν αληθινῃ αυτκήρησιν, περιήλθε τας επαρχίας μας αποδιώκων τό μίσμα του Παιτισμού, και εξήγων τους χριστιανούς από την άπάτην εις ήν έσβρον αυτοίς ο Γεζουΐτης Ιερῆς του Πάππα (καθ' όν και διακηρυχθήσαν πικνότης δια την άπάτην ταύτην) προσεφέρην δια μέν τό πλησίον της Μονῆς κείμενον σχολείον εις τό χωρίον Σελιά του Αγίου Βασιλείου, όπου θέλουσ συνέρχονται δεκα τριών χωριών παιδες, γρότια 3,00) κατ' έτος. Σκοπεύουσι δε μετ' άλλων, τη συνδρομή των χριστιανῶν, να μεγαλυνωσιν την σχολήν ταύτην και να οικουδωθώσιν οικίους δια να κατοικώσι δικριώς οι από μακράν χωρία έρχόμενοι μαθηταί. Ιδου δε και τό επίσημον συμβόλαιον, δι' ού ή Ιερῆ Μονή του Πρέβελη διά των σεβασμιῶν και φιλοκαλιῶν πατέρων της, συνεφώνησε να ποσέρη έτησίως, την συνδρομήν ταύτην, συνιστώντες την συνδρομήν ταύτην και εις τους διαδόχους των.

Οι υπορκινόμενοι ό,τε ήγούμενοι, τη Ιερῆς και Πικτριχοικής Μονῆς, της επιλεγόμενης του Πρέβελη και οι συν έκοι εν Χριστῷ αδελφοί, επιθυμούντες, όπως εκπαιδευόνται τά τέκνα των όρθόδοξων χριστιανῶν, αυτοπροαιρέτως και μετά πάσης εύχαριστήσεως, άπασοί σκμεν, όπως από της πρώτης Μιλου του ενεστώτους έτους πληρώνομεν εις τον διδάσκαλον της εις Σελιά Σχολῆς μισθόν έτήσιον γρόσια δύο χιλιάδας και πεντακόσια προς τό διδάσκαλο και τά τέκνα των Χριστιανῶν δωρεάν και άμισθῆ. Προς δε τούτοις χορηγοϋμεν έτησίως έτερα πεντακόσια γρόσια εις την έφορίαν της σχολῆς, όπως αυτη αγοράζῃ τά βιβλία των πτωχῶν και άπόρων μαθητῶν. Η δε Σεβασμία ήμών Μονῆ θέλει έχει τό ανκαίρετον δικαίωμα, ίνα διορίξῃ ένα των πατέρων αυτης έφορον και ταμίαν της προφήρηθείσης Σχολῆς, παρα του όποιου ο διδάσκαλος τακτικώς κατ'ά διμηνίαν όφείλει λαμβάνει τον μισθόν αυτου. Την φιλόθεον ταύτην άπόρασιν άνκαμυροβόλως τιμήσωσι και φυλάξωσι και οι μεθ' ήμῶς εν Χριστῷ αδελφοί και πατέρες της Ιερῆς ήμών Μονῆς, άλλά και όρκίζομεν αυτοίς εις τό όνομα του Σωτήρος ήμών και Θεου Ιησου Χριστου, όπως μη παύτωσι ποτε την χρηματικήν ταύτην χορηγίαν εις την προλεχθεισαν σχολήν των Σελιῶν. Διό εις ένδειξιν και ασφάλειαν δέδοται τη έφορίῃ της Σχολῆς ή παρούσα ένυπόγραφος και έμάρτυρος βιβλίσις.

Εν τη Ιερῆ και Πατριαρχεική Μονῆ του Πρέβελη τη ά. Μαΐου α ως

Νεϊλος Καθηγούμενος, Γαβριήλ Αρχιεμμανδρίτης, Άγαθόγγελος Ιερομόναχος, Δανήλ Ιερομόναχος Γραμματεύς της Μονῆς, Θεοφύλακτος Μοναχός, Αθανάσιος Μοναχός και οι λοιποί.

Εις δε τό σχολείον των Σρακίων, υπετήθη να προσέρη κατ' έτος 1000 γρόσια δια συμβολαίου της 25 Μαΐου 1860 και δι' άλλου συμ. 31 Μαΐου.

Εις τό της πόλεως Ρεθύμνης, όπου προσέρχονται και πολλοί των επαρχιῶν παιδες, έτερα 100) γρόσια. Θέλει δε διατηρηθῆ και δύο δικαίους ύπατρόφους εις τό ένταυτῷ ήλλ. σχολείον, μεχρισού κατασταθώσιν ικανοί να μεταβάσωσιν εις την εν Χάλκι Θεολογικήν σχολήν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αριθ. 54.

Ο Κλητήρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Κατ' αἴτησιν καὶ παραγγελίαν τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου Κ. Ἰωάννου Θ. Παλαιολόγου πληρεξουσίου τῆς Κάνδιας χήρας Ἰωάννου Γρυμάλδου κατοικοῦ Σύρου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους Καλαμενοπούλου κατοικοῦ Ἐρμούπολεως πληρεξουσίου τῆς Σαμαλτάνας Π. Μαντζολίνης κατοικοῦ Σύρου καὶ διαμενοῦσης εἰς Θεσσαλονίκην διαχειριστὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Γρυμάλδου, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 341 καὶ ἀπὸ ἐννέα Φεβρουαρίου 1855. ἐκτελεστοῦ ὁμολόγου ὑποθηκοδανείου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Σύρου Νικολάου Μακρινιτίου ἀναπληροῦντος τὸν ἀπόντα Συμβολαιογράφου τῆς αὐτῆς πόλεως Σύρου Κ. Ἀντωνίου Πενουάρδου ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ Δήμῳ Σύρου, ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῆς ἀγορᾶς λεγομένην Δανελάκα τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ἐξωθεν τοῦ κροφενείου τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Μιχαὴλ Μακρινιτίου καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σύρου Κ. Ἀντωνίου Πενουάρδου ἢ τούτου κωλυομένου ἢ ἀπόντος ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Σύρου τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Σύρου κείμενα ἀκίνητα κτήματα τοῦ συζύγου Σωτηρίου Θράπα καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρουλοῦς γένους Κωνσταντίνου Χρυσούλη, ἥτοι, εἰς κήπος κείμενος εἰς θέσιν Λιβάδιον ἰδιόκτητος τοῦ Σωτηρίου Θράπα ἐκτάσεως ἑνὸς καὶ ἡμύσεως στρέμματος ὡς ἐγγιστα μὲ διάφορα δένδρα ἐντὸς αὐτῶν, Μαγκανοπήγαδον, δεξαμενὴν οἰκίσκον καὶ λοιπά, περιγραφόμενος ἀκριβέστερα εἰς τὴν ἐπιστημημένην ἐνταῦθα ὑπ' ἀριθ. 52 τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐνεργηθεῖσαν παρ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κήπου, πλησιάζοντος τὸν Ἀντώνιον Βακόνδιον, τὸν Ἰωάννην Δαμόφλην, τοὺς κληρονόμους τοῦ Στεφάνου Μαντζολίνης, τὸν Μιχαὴλ Μαυρῆν, τὸν Ἀντώνιον Βακόνδιον Καλόγιρον τὸν Ἀναστάσιον Νιρακλᾶν, καὶ τὸν χεῖμαρρον β') εἰς ἕτερος κήπος εἰς τὴν θέσιν Πλακούραις κατὰ τὸν ἱερόν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῶν ἀνατολικῶν, τοιχογυρισμένος μὲ τοίχον λιθοκτῆστα καὶ μὲ διάφορα δένδρα, ἐκτάσεως μέτρων βασιλικῶν τεκτωνικῶν τετραγωνικῶν 2425 ὡς ἐγγιστα (τὸ καλλιεργούμενον μέρος αὐτῶν) μὲ μαγκανοπήγαδον, ἐντὸς αὐτῶν, δεξαμενὴν, οἰκίαν, μὲ αἰθουσαν δύο κοιτῶνας, καὶ μαγειρεῖον, ἀχαιρώνας, δύο προαύλια τὸ μὲν ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν 175 ὡς ἐγγιστα ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι τὸ μαγκανοπήγαδον, ἢ δεξαμενὴ, ὁ ἀχαιρώνας καὶ ἡ οἰκία,

τὸ δὲ ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν 175 ὡς ἐγγιστα ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι τὸ μαγκανοπήγαδον, ἢ δεξαμενὴ, ὁ ἀχαιρώνας καὶ ἡ οἰκία, τὸ δὲ ἐκ μέτρων ὡς ἀνωτέρω 20, ὀπισθεν τῆς οἰκίας, περιγραφόμενα ἀκριβέστερα τὸσον ὁ κήπος καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἥτοι μαγκανοπήγαδον, δεξαμενὴ, οἰκία, ἀχαιρώνας καὶ προαύλια εἰς τὴν ἐπιστημημένην ἐνταῦθα ὑπ' ἀριθ. 53 τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐνεργηθεῖσαν παρ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κήπου, πλησιάζοντος βορηνᾶ τὸν Κωνσταντῖνον Νεουμελιώτην, δυσμᾶς δημοσίου δρόμον εἰς τὸ νεκροταφεῖον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῶν ἀνατολικῶν, ἀνατολᾶς δημοσίου δρομίσκον καὶ νοτιᾶ τὸς κληρονόμους τοῦ Λούη Γᾶν, ἐκτίθενται λέγω εἰς πλειστηριασμὸν τὰ ἀνωτέρω περιγεγραμμένα δύο ἀκίνητα κτήματα τῶν συζύγων Σωτηρίου καὶ Μαρουλοῦς Θράπα διὰ τὴν πληρωμὴν καὶ ἐξόφλησιν ταλλήρων Γαλλικῶν πεντοφράγκων 160. κεφαλαίου, τοῦ ὀφειλομένου τόκου αὐτῶν 10 0|0 κατ' ἔτος μέχρι ἐξοφλήσεως ὡς καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐπιταγῆς καὶ ἐκτελέσεως ὀφειλομένων παρὰ τοῦ Σωτηρίου Θράπα καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρουλοῦς γένους Κωνσταντίνου Χρυσούλη πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα Ἰωάννην Γρυμάλδου καὶ ἤδη πρὸς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ.

Ὁ πλειστηριασμὸς πᾶν εἰρημένων κτημάτων ἀρχεῖται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελειώσει ὀριστικῶς τὴν ἐβδόμην τοῦ ἐλευστομένου μηνὸς Αὐγούστου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν κηρύττοντος τοῦ δημοσίου κήρυκος τὴν τελευταίαν ταύτην ἡμέραν (7 Αὐγούστου ε. ε.) ἀπὸ τὴν τρίτην ὥραν Μ. Μ. μέχρι τῆς πέμπτης Μ. Μ. ὡρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, θέλει δὲ διαρκέσει ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἀνωτέρων κτημάτων μίαν ὥραν δι' ἑκάστον, ἥτοι, διὰ μὲν τὸν εἰς Λιβάδιον κήπον τοῦ Σωτηρίου Θράπα μίαν ὥραν, διὰ δὲ τὸν εἰς θέσιν Πλακούραις κήπον τῆς Μαρουλοῦς συζύγου Σωτηρίου Θράπα γένους Κωνσταντίνου Χρυσούλη μετὰ ἐντὸς αὐτῶν περιγραφόμενα μαγκανοπήγαδον δεξαμενὴν, οἰκίαν, ἀχαιρώνας, προαύλια καὶ λοιπὰ ἐπίσης μίαν ὥραν.

Πρώτη δὲ προσφορὰ προσδιορίζεται διὰ τοὺς ἀνωτέρω δύο κήπους ἢ προσφερθεῖσα παρὰ τῶν ἐπισπευδόντων τὴν ἐκτέλεσιν διαχειριστοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Ἰωάννου Γρυμάλδου, δηλ. διὰ μὲν τὸν εἰς θέσιν Λιβάδιον κείμενον κήπον τοῦ Σωτηρίου Θράπα τὸν ἐκτιμηθέντα διὰ δραχ. 1000, πρώτη λέγω προσφορὰ δραχ. 400 διὰ δὲ τὸν εἰς θέσιν Πλακούραις κείμενον κήπον τῆς Μαρουλοῦς συζύγου Σωτηρίου Θράπα γένους Χρυσούλη ὡς περιγράφεται εἰς τὴν κατάσχεσιν τὸν ἐκτιμηθέντα διὰ δραχ. 2000, πρώτη λέγω

προσφορὰ δραχ. 800.

Ἡ κατακύρωσις ἐκάστου κτήματος θέλει γίνεαι εἰς τὸν προσφέροντα τὰ πλεῖονα καὶ τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀφοῦ παρέλθουν καὶ τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου τοῦ σημείου διὰ σκηπανίου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 974 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ μὲν πώλησις γίνεται μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας τὰ δὲ πλειστηριαζόμενα κτήματα κατακυροῦνται ἀμέσως πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς.

Ἐν Σύρῳ τὴν 3 Ἰουνίου 1860.

Ὁ Κλητήρ

Χ. Π. Ἐλευθερίου.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφο

Ἐν Σύρῳ τὴν 6 Ἰουνίου 1860.

Ὁ Κλητήρ

Χ. Π. Ἐλευθερίου.

Ἀριθ. 52.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως

Ἐν τῇ θέσῃ Λιβάδιον τῆς περιφέρειας τοῦ Δήμου Σύρου σήμερον τὴν τρίτην Ἰουνίου 1860. ἡμέραν Παρασκευὴν ὥραν μίαν Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος κλητήρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 341 καὶ ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου 1855 ἐκτελεστοῦ ὁμολόγου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Σύρου Νικολάου Μακρινιτίου ἀναπληροῦντος τὸν ἀπόντα Συμβολαιογράφου τῆς αὐτῆς πόλεως Σύρου Ἀντωνίου Πενουάρδου καὶ κατὰ συνέπειαν ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου Κ. Ἰωάννου Θ. Παλαιολόγου πληρεξουσίου τῆς Κάνδιας χήρας Ἰωάννου Γρυμάλδου κατοικοῦ Σύρου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους Καλαμενοπούλου κατοικοῦ Ἐρμούπολεως πληρεξουσίου τῆς Σαμαλτάνας Π. Μαντζολίνης κατοικοῦ Σύρου καὶ διαμενοῦσης εἰς Θεσσαλονίκην διαχειριστὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Γρυμάλδου, τῆς διαταγῆς τοῦ Κ. Δημάρχου Σύρου παραλαβῶν τὸν Κ. Δημαρχικὸν Πάρεδρον τοῦ αὐτοῦ Δήμου Σύρου Κ. Νικολάου Πρεβελέγγιον κατοικὸν Σύρου μετέβην μετ' αὐτοῦ αὐτοπροσώπως εἰς τὸν ἐν τῇ εἰρημένῃ θέσῃ Λιβάδιον κείμενον κήπον ἰδιόκτητον τοῦ Σωτηρίου Θράπα κατοικοῦ εἰς τὴν θέσιν λεγομένην Πλακούραις περιφέρειαν τοῦ Δήμου Σύρου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ τε Δημοπαρέδρου Κ. Ν. Πρεβελέγγιου μὴ παρόντων τῶν λοιπῶν διαδίκων (πιστωτῶν καὶ ὀφειλέτου) κατέσχον ἀναγκαστικῶς τὸν εἰρημένον κήπον τοῦ Σωτηρίου Θράπα μὲ τὰ ἐν αὐτῷ δένδρα, μαγκανοπήγαδον, δεξαμενὴν, ἀγροικίσκον κλπ. διὰ τὴν πληρωμὴν καὶ ἐξόφλησιν ταλλήρων Γαλλικῶν πεντοφράγκων 160. κεφαλαίου, τοῦ ὀφειλομένου τόκου αὐτῶν 10 0|0 κατ' ἔτος μέχρι ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐπιταγῆς καὶ ἐκτελέσεως ὀφειλομένων παρὰ τοῦ εἰρημένου Σωτηρίου Θράπα καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρουλοῦς γένους Κωνσταντίνου Χρυσούλη ἀλληλεγγίως πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα Ἰωάννην Γρυμάλδου καὶ ἤδη πρὸς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, κατέσχον λέγω τὸν εἰρημένον κήπον τοῦ Σωτηρίου Θράπα ὡς ἀκολούθως, ὁ εἰρημένος κήπος εἶναι ἐκτάσεως ἑνὸς καὶ ἡμύσεως στρέμματος ὡς ἐγγιστα γύρωθεν ἀπεριόριστος, ἐντὸς αὐτοῦ ὑπέχον τὰ ἐξῆς ἥτοι, ἕνα μαγκανο-

πήγαδον εἰς καλλίην κατάστασιν ἐρμυδιωμένον μὲ τοὺς λυμπάδες του καὶ σουλιά, καὶ τὸ πηγάδιον νεοκτιστον καὶ μὲ ἀφρονον ὕδωρ, μία δεξαμενὴ ἐπίσης νεοκτιστος καὶ εἰς καλλίην κατάστασιν δεχομένη τὸ ὕδωρ τοῦ μαγκανοπηγαδίου καὶ ποτίζουσα τὸν κήπον αὐτὸν, ἕνας ἀγροικίσκος λιθοκτιστος παλαιὸς ἐκτάσεως μέτρα βασιλικὰ τεκτωνικὰ τετραγωνικὰ 42, ὡς ἐγγιστα τρεῖς σουκάς, μία ῥωδιά, διάφορα τριανταφυλλιά ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ κήπου τούτου αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀριθμηθῶσιν οὕσαι πεπικνωμένοι εἰς διάφορα ἀμπελοκλήματα ἐπίσης ἐπὶ τὴν ὄχθραν τοῦ αὐτοῦ κήπου, εἶναι νοτιᾶ ὁ Ἀντώνιος Βακόνδιος, δυσμᾶς ὁ Ἰωάννης Δαμόφλης καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ Στεφάνου Μαντζολίνης, βοριᾶ ὁ Μιχαὴλ Μαυρῆς καὶ Ἀντώνιος Βακόνδιος Καλόγιρας ἀνατολικά ὁ Ἀναστάσιος Νεουλάς ὁ Ἀντώνιος Βακόνδιος καὶ ὁ χεῖμαρρος, ἐξετιμήθη δὲ ὁ κήπος αὐτὸς παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημοπαρέδρου Κ. Νικολάου Πρεβελέγγιου δια δραχμᾶς χιλίας 1000. οἱ δὲ ἐπισπεύοντες τὴν ἐκτέλεσιν διαχειριστὸν τῆς περιουσίας τοῦ Ἰωάννου Γρυμάλδου Κάνδια χήρα Ἰωάννου Γρυμάλδου καὶ Θεμιστοκλέους Καλαμενοπούλου ὡς πληρεξουσίου τῆς Σαμαλτάνας Π. Μαντζολίνης μοὶ ἐδωκεν ἐντολήν νὰ προσφέρω δι' αὐτὸν τὸν κήπον καθὼς καὶ προσφέρω δραχμᾶς τετρακοσίας αἵτινες θέλουσιν χρησιμοῦσασαι ὡς πρώτη προσφορὰ δι' αὐτὸν τὸν κήπον.

Προσδιορίζομεν καὶ ἡμέραν πλειστηριαμοῦ τοῦ ἀνωτέρω κατασχεθέντος κήπου τὴν ἐβδόμην τοῦ ἐλευστομένου μηνὸς Αὐγούστου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν.

Μετεγγιούχος δὲ τοῦ ἀνωτέρω κατασχεθέντος κήπου μὲν ὁ ἴδιος ὀφειλέτης Σωτηρίου Θράπα καθὼς καὶ αὐτὸς τὸν κατέχει καὶ τὸν καλλιεργεῖ.

Διὸ συνέταξα τὴν παρούσαν ἐκθεσιν τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἀνέγνωσα πρὸς τὸν Κ. Δημοπαρέδρον ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.

Ὁ Δημοπαρέδρος

Νικολάου Πρεβελέγγιος.

Ὁ Κλητήρ

Χ. Π. Ἐλευθερίου.

Ἀριθ. 53.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως.

Ἐν τῇ θέσῃ Πλακούραις κατὰ τὸν ἱερόν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῶν ἀνατολικῶν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Σύρου, σήμερον τὴν τρίτην Ἰουνίου 1860 ἡμέραν Παρασκευὴν ὥραν 2 1|2 Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος κλητήρ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 341 καὶ ἀπὸ ἐννέα Φεβρουαρίου 1855. ἐκτελεστοῦ ὁμολόγου ὑποθηκοδανείου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Σύρου Νικολάου Μακρινιτίου ἀναπληροῦντος τῶν ἀπόντων Συμβολαιογράφων τῆς αὐτῆς πόλεως Σύρου Ἀντωνίου Πενουάρδου καὶ κατὰ συνέπειαν ἐγγράφου παραγγελίας τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου Κ. Ἰωάννου Θ. Παλαιολόγου πληρεξουσίου τῆς Κάνδιας χήρας Ἰωάννου Γρυμάλδου κατοικοῦ Σύρου καὶ Θεμιστοκλέους Καλαμενοπούλου κατοικοῦ Ἐρμούπολεως πληρεξουσίου τῆς Σαμαλτάνας Π. Μαντζολίνης κατοικοῦ Σύρου καὶ διαμενοῦσης εἰς Θεσσαλονίκην διαχειριστὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Γρυμάλδου, τῆς

(Ἔπειτα συνέχ. καὶ Δικαστ. Παράρτημα)